

ACC. N:R M. 15855 : 1-6.

Landskap: Småland Upptecknare: Brita Nilsson, Vederlöf
Härad: Kimmeröd Berättare: olika personer; se uppl. 1
Socken: Vederlöf Berättarens yrke: _____
Uppteckningsår: 1936 Född år _____ i _____

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Ligfrista källa s. 1.

Lägen om Tjurwallastenen. s. 2-3.

Lägen om Varing (med) och Varingshall.

s. 4-5.

1.

M.15855:1.

Ligfrista källa.

Vederstors su.

Kivunsoald. h.

Kronobrygl.

I Öduslunda finnes en källa som kallas Ligfrista källa. I denna källa offerade folk till argudarna. Dera för några år sedan hittade man i källan en gränning som var gjord år 1907. Detta vittnar ju om, att det inte är så värt länge sedan folk trodde på argudar.

Meddelare: Ester Nilsson, Fridhem
Vederstör, född år 1890.

Vederstör den 2 jan. 1936.
Frita Nilsson.

Sågen om Tjurvallastenen.

Indertons p.m.

Wimmerstedts h.s.

Kronobergs l.

En skogsmark ungefär 1 km.
från Edsplanas by står en större sten.
Denna sten är ungefär 3 meter hög och
fem till sex meter i omkrets. Stenen
kallas Tjurvallastenen, och har den fått
det namnet förtäljer sågen:

Skogen bodde en jätte, som
betraktade ett visst område som sitt.
Han markerade detta sitt område genom
att sätta upp stenar omkring sin mark,
och se den stackare, som kom inna för
gränsen! Därför voro människorna
ytterst rädda för att sätta sina fötter på
jättes mark. En dag gick emellertid
en kvinna, som var ute i skogen och
glockade får, vilse och kom in på det

2.

M. 15855:3.

fruktade om rådet. Där hade hon inte be-
funnit sig länge, förnän ett ilsket välan-
de bröt lysnaden i skogen. Ett språng
kom jättes tjur, som var en förskräcklig
best, rusande emot gumman. I närheten
där hon stod, var en av jättes märkes-
stenar. På denna lyckades hon komma
upp, annars hade hon säkerligen inte
undkommit med livet i behåll. Efter
dena dagen kallas stenen *Tjurnallastenen*.

Det berättas också, att var gång
det ringar i Vederstors kyrkklockor vänder
stenen sig ett varv.

Meddelare: Vilhelme Karlsson, Kristine
lund, Vederstör, född år 1906.

Vederstör den 2 jan. 1936

Brita Nilsson.

7.

Sagner om Varing och Varingshall.

Of Nederstör finnes en sjö, som kallas Nederstörssjön. I mitten av denna sjö reser sig en gråstenklippa, som kallas Varingshall. Detta namn har den fått av en smed, som man tror har bott där. Han skulle ha haft namnet Varing. Denne smed skulle vara en riktig överdängare i sitt yrke, och som honom sade, att han kunde smida en lår på bra, att hur mycket man än högg i sten med den, så var den ändå lika skarp i eggen.

Men det var icke blott, när det gällde att smida lår o. d., som han var en mästare. Han var även en skicklig konstnär, då det var fråga om att utföra

Nederstörssjön.

Kinnensåls lät.

Kronobergs l.

FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för folklivsforskning
nr. 9 vid Lunds universitet

andra sveidesverk.

Med den tiden regerade kung
 Alle på sitt slott, som hette Allafors.
 Även till honom nådde ryktet om Varing
 skicklighet, varför han av denne beställde
 ett bestag till en av försarna i sitt slott.
 Detta var innan kristendommen kommit
 till Nederstör. Tiden gick, emellertid och
 kristendommen kom även dit. Ungesäl sam-
 tidigt med detta blev kung Allés slott ned-
 rivet, och försen med järnbestaget togs
 till kyrkan, som byggdes. Försen finns
 ännu kvar i Nederstör ödekyrka, och pågenen
 berättar, att när svensken Varing för första
 gången hörde kloksorna ringa i kyrkan, så
 försvann han för alltid från sine felisjor.

Meddelare: Vilhelm Karlsson, Kristinestund, Ne-

2.

M. 15855:6.

Herstör, född år 1906.

Herstör den 2 jan 1936

Brita Nilsson